

Tingið varð slitíð í einum ruduleika

og stóruppgerð innanfyri sjálvstýrissamgonguna

Tað var tenastumannalorin, sum var tégvan, sum holvdi samgonguvognin, so andlitíð á lógmanni leyp í ein sveita, og menn ventaðu, hann small. Alt samgonguliðið gekk kykt á bekkum og kendu við lógmanni, at «nú stökk ríkið av tíni hond, harra kongur mín!»

Teir hövdu verið til samgongufund um morgunin áðrenn lótingsfundin.

Har varð samtykt sum samgongutreyt, at tenastumannauppskott landsstýrisins við teim uppimóti 20.000 kr. aftrat til teir hægstlöntu, einki ella at kalla einki til hin niðara endan, og hevði sjálvstýrissjóneykan funnið ein javnaðarmann, varð hann tveittur einar tveir lónarklassar niður efnir.

So komu figgjarnevndarmeirlutans broytingar, ið einans vóru rættingar av smáfeilum av tekniskari náttúru, til atkvøðu.

Tær fingi 15 atkvøður og vóru samtyktar av øllum innanfyri samgonguflokkarnar.

Á den lætti!

Andlit lógmannsins lýsti sum ein sól, og sigurssmíðið fór sum ein signing yvir «meinigheitina» og tað var, sum hann segði:

Tøkk, góðu børn! Eisini tú, Vilhelm, góðin, tøkk! Okkara millum havi eg altíð takka sær. Tað er rætt, tú bjargaði okkum. Tøkk eisini fyrri tað. Og tú Niels

góðin, sær takki eg kanska serliga, um vit so hava verið í hornatøkum ofta. Tú ert knappur í syftuni og kann leggja mann. Tað kann eg vátta. Men tú skalt nú hava mína tøkk!

Soleiðis tóktist náðisól lógmannsins at lýsa.

Men so skuldi greiðast atkvøða fyrri lónaruppskottinum sum broytt.

Tá hendi ólukkan fyrri lógmannin, fyrri samgonguna.

Uppskotið fekk bara 14 atkvøður!

Eina atkvøðu ov lítið!

Tað fall!

Sum ein sveiti, trúnaður upp í toruslættaði, var lógmaður at siggja.

Og heila líðið leikaði kykt sum ein ormagarði.

»Har brast ríkið av tíni hond.« harra kongur.

Hvor fór í sitt heraðshorn.

Allir tjóðveldismenn hövdu boyyt seg einaferð enn. Men ein misteltn fanst aftur innanfyri fólkaflokkin. Ein sum bara hálvsvór og stakk seg upp og vá hann »kongin«.

Norðdepi 100 ár

Sunnudagin 28. august eru farin 100 ár, síðani fyrsti maður setti seg í búgv í Norðdepi. Dagurin verður hátíðarhildin á ymiskan hátt — ikki minst við kappdröi. Tað er har, ið Føroyameistarinn í kappdröi, NORÐINGUR, hoyrir heima. Í sambandi við hátíðarhaldið er komin úr serskilt minningarrit

Norðdepi

28. august 1866 - 28. august 1966
EITT 100-ÁRA MINNI

Hetta er heitið á minningarritinum, sum kemur út í Norðdepi og Hvannasundi komandi sunnudag og verður at fáa við bókahandlar og slíkar sölubúðir aðrastadni mánaðagin.

Tað er eitt bragd at fáa slíkt

minnisrit í lag, sjálvt um hetta ikki er so ógvuligt á stóð, tí innihaldsliga er tað fráfríkt við skilgæðum lýsingum og frageiðingum, og myndirnar tróta ikki.

Men tá ein so kagar eftir, hvør rithøvundurin er, skilir ein betur, hvussu hetta er komið í lag og veit beinanvegin at hin søguligi innvøllurin er av besta slag.

Simun Hansen, lærari og blaðstjóri, hevur eitt framúr hegni til slíka skrivning. Øll kenna »Havið og vita«, sum kom fyrri nokrum árum síðan, og skjótt kemur annar partur av hesum valaverki. Fjáur man sum Simun hava søguligt tilfar liggjandi so í rúgvuvís.

Tað var heppið av Norðdepi-lønnum at finna sær Simun Hansen til rithovund.

100 ár er eingin long tíð; men stuttligt er hjá vinum og frændum í hesi bók at hava hvørt mannsbarn, ið livað hevur í bygdini, upp á prent og har aftrat myndir av mongum — eisini teimum elstu hjúnunum, sum settu seg í búgv her.

Frálíkar frageiðingar eru um bygdalivið.

Tú finnur forvitnisligan lestur um: vinnulíkindini, veiðiforini, har hava verið, (9 motorbátar, 4 sluppir og dekksbáturin »Venuse«, hvørs søga er sera áhugaverd), hvalstöðina, samferðsluna, skúlan, kommunal viðurskipti, sjúkrakassan o. a.

John Reid Bjartalíð

50 ár

I morgin, hósadagin 25. august verður ein væl- og viðakendur klakksvikingur, John Reid Bjartalíð, 50 ár.

Hetta er eingin aldur at gera nakað burtur úr; men illa ber til at hylja 50 ára dag John Reid Bjartalíðs við tøg, ein kendan hesin maður hevur gjørt seg frá barnsbeini.

Tað er innanfyri ítróttina, at John Reid hevur gjørt seg sera væl kendan kring allar Føroyar og grannalondum við.

Frá ungum árum hevur hann verið hin fremsti í KI — í eitt langt áramál formaður felagsins, har hann hevur gjørt eitt stórt og dygdgjørt arbeiði og leitt KI so væl hesi mongu ár, at tað altíð hevur ligið á odda.

Nú undan 50 ára føðingardaginum gjørdist KI Føroyameistari — eina betri føðingardagsgávu kundi hetta valla lið valla givið formanni sinum.

John Reid er eisini oddamaður í kappdröfelagnum, sum hann fyrri nokrum fáum árum síðan var við at endurreisa, soleiðis at felagið nú ræður yvir fleiri kappdröbrátum, harav Fípan Fagra við gentum gjørdist Føroyameistari í ár.

Sjómuleiðis hevur John Reid gjøgnum árin verið oddamaður í øllum felagsarbeiði. Hann hevur skipað fyrri sjónleikum, kvøldskemt an og tilíkingum, og sjálvur er hann av allra bestu frambararum.

Ikki er at gloyma Norðoyastevna, sum hann eisini í mong, mong

John Reid Bjartalíð

ár hevur skipað fyrri, og væl hevur verið fyriskipað — tað kunnu fólk í túsdatali vátta.

Sum hin mæti mentunarmaðurin, hann er, fekk hann í lag bókasavn í bygdini, og sjálvur hevur hann verið leiðari av savninum øll árin.

Hann er av allra bestu røðarum, ja, og hvør hevur lættari penn enn hann. Bæði í talu og skrift flúgva orðini úr honum so leikandi lætt, og alt hetta saman við hansara fryntliga, hugnaliga og skemtingarsama verumáta ger, at tørfort er at finna javnlíka hansara.

Vit nevndu »føðingardagsgáva« (Framhald á 4. s.)

Ídnaður – landsbati

I Miðvági er hugaligt at fara inn á gólvíð hjá teimum Jákupi og Bjarna Joensen, ið hava smiðju við 12 til 14 monnum í arbeiði.

Tú ansar beinanvegin eftir, at har gongur arbeiðið av góðum huga, tí har er samarbeiði millum allar í góðum lag.

I neðra stoypa teir aluminpartarnar til sær tilíkingu vága-snellurnar. Lutirnir eru snøggir

Jú, her er gjølliga sagt frá øllum tí, ið fram er farið frá tí hitt eina húsíð varð reist og til hina blóm-andi bygdina í dag við nítíttans frysti- og flakavirki, nógvum útróðri og arbeiði, komandi fjallasmogusambandi við Klakksvík og so sjálvandi — Føroyameistaraskipinum í kappdröi!

I 1870 báðu 17 fólk í Norðdepi, nú búgva 120.

Bókin er 51 blaðsíður. Prentingararbeiðið, sum er gjørt á Klakksvíkar prentsmiðju, er av tí besta, vakurt og snutligt.

Forsíðan er skrádd við litmynd av bygdini Norðdepi.

og skínandi beint úr stálforminum. Eisini stendur her farg, ið trýstur upp til 60 tons og sum teir sjálvir hava gjørt amboðini til. Tað arbeiðið skjótt og lagaliga og boyggjur líka at tummagóðsi.

I miðjuni verða ymskir smápartar gjørdir. Eisini her hava teir sjálvir gjørt amboðini, hósílig og prýðilig, t. d. stendur har stálkerari, ið kann evna upp til 2000 partar í tíman, bert við lagaligum trýsti. Tá ið allar bráir eru brýndar av í myllu, verður galvaniserað, og í evra verða metalpartarnir evn aðir til og har verða eisini snellurnar samansettar.

Teir hava 2400 snellur í arbeiði í senn, men higartil hevur verið meira umbíðið enn teir hava kunna gjørt og ætla teir tí at okja um virkið og síðani taka upp aðrar lutir at virka.

Hesir menn eru óivað fórir fyrri at seta stórvirki á stovn og fáa tað at ganga væl, tí her er skil og skap og gott lag á monni um.

+

OR BYRÁÐNUM

Lamhauge & Waagstein fingu kaiarbeiðið

Byráðsfundur mánaðveldið 22. august 1966. Allir limir á fundi uttan Poul Hansen, ið er burturstaður. Á skránni 16 tilráðingar + 4 mál.

Lamhauge & Waagstein fingi arbeiðið av leigjanini av eystaru bryggju fyrri 1.413.000 kr.

Frá kassanevndini:

a) Umsókn frá Svend Erik Jensen um loyvi at selja frukt og grønmeti frá trekkvogni 3 dagar um vikuna. Nevndin samtykti, at senda

fútanum umsóknina við býráðsins viðmæli, treytað av, at einki óruð stendst av hesum. Ebbe Mortensen kundi tonkt sær, at keypmansfelagið varð spurt um eitt úttali. Samtykt at senda felagnum skriv og ikki svara fútanum, fyrr enn svar komið.

b) Umsókn frá Tummasi Zachariasen um loyvi til pylsvogv við Niels Finsengotu nærhendis gamla kommunuskúlanum. Samtykt at svara, at har kann ikki loyvi gevast til fleiri, og at kommunan ikki hevur nakað annað oki at visa á.

c) Bræv frá hegnisnevndini viðv. uppsetan av portri um brúna við ovara endan av Sundsvegnum og hegning fram við Sundsvegnum oman til húsin hjá Havgr. Johanne (Framhald á 4. síðu)

BRØDLEYP

Leygardagin giftast í Klakksvík Anna Elisa Gregersen, Gøtu, og Louis Jacobsen, Klakksvík.